

εἰς αὐτοὺς ἀγαθῶν, καὶ τῶν καθηκόντων ὅσα ὤφειλον εἰς τὸν Εὐεργέτην των. Ἀπέθανε δὲ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας: “οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἡμαυρωμένοι, οὐδὲ ἡ δύναμις αὐτοῦ ὀλιγοστευμένη.” Ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκρύφθη ἐπιμελέστατα, διὰ τὸ μὴ γένη εἰδωλολατρείας ἀντικείμενον εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας. Τοῦτο αἰνίττεται ὁ Ἄγ. Ἰούδας εἰς τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τινὰ παράδοσιν κοινὴν μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων.

Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ’ εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. (Ἰούδα 9.)

Ἀναμφιβόλως, ἄνθρωποι οἵτινες ἐλάτρευον τὸν χάλκινον ὄφιν, ἤθελον δεῖξιν τοῦλάχιστον ἴσον σεβασμὸν πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν τάφον τοῦ μεγάλου νομοθέτου των, ἂν ἀμφοτέρα δὲν εἶχον κρυφθῆν διὰ τῶν φρονίμων προφυλάξεων τῆς Προνοίας.

Εἰς τὴν ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ.

Προσευχὴ! μυστηριώδης φωνὴ εἶσαι τῆς καρδίας,
 Οὐρανόνθεν καταβᾶσα ἀδελφὴ τῆς μετανοίας,
 Ἀποκάλυψις, τοῦ κόσμου τοῦ νοητικοῦ ἢ θύρα
 Σὺ τὴν νοεράν τῶν ὄντων κλίμακα ὑποβαστάζεις,
 Σὺ εἰς τὸν Δημιουργόν μας τὰς ψυχὰς ἀναδιβάσεις,
 Κ’ εἰς τὴν κεντρικὴν ἐστίαν ἀποστέλλεις τὸν σπινθῆρα.

Διὰ σοῦ ὁ θελιμμένος ἀνακούφισιν εὐρίσκει,
 Διὰ σοῦ ἡ ἁμαρτία ἐναρέτως ἀποθνήσκει,
 Σὺ τὸν τάφον περισκεπείς, σὺ παρηγορεῖς τὸν ζῶντα
 Σὺ τῆς νοερᾶς κηθάρως ἤχος νοερὸς ὑπάρχεις
 Σὺ τῶν λογικῶν πλασμάτων οὐσα μόνη κυρίαρχη
 Μὲ τὸν ἄκτιστόν μας Πλάστην τὰ κτιστὰ συνδέεις ὄντα.

Προσευχὴ! τοῦ ῥόδου εἶσαι ἡ ἀθῶα εὐωδία,
 Ἡ ἐαρνῆς ἡμέρας ἡ εὐχάριστος πρωΐα,
 Ἡ ἀκτὶς ζωογονοῦσα, ἢ ὁ ζέφυρος ὁ πνέων.
 Ἐρεθίζεις γλυκὺ δάκρυ ἐκ μικρῶν διαλειμμάτων,
 Ὡς ὁ ἄνεμος τοὺς κόμβους τῶν παρθενικῶν ὑδάτων
 Ἀπὸ κάλυκας τοὺς κοίλους ἐκτινάσσει τῶν ἀνθῶν.

N. Σ.

ΚΑΙ τὰ κάλλιστα τῶν πραγμάτων, διὰ τῆς καταχρήσεως, γίνονται δεινὰ ἀπ’ ἐναντίας δὲ, τὰ χειρίστα, ὅποταν καλῶς αὐτὰ μεταχειρίζομεθα, γίνονται ἀγαθὰ. Εὐγλωττία πρὸς ἀπάτην χρησιμεύουσα, εὐφυΐα πρὸς δικαίωσιν τῆς πλάνης, σωματικὴ δύναμις πρὸς φόνον, ἐξουσία εἰς τὸ καταδυναστεύειν, εὐποληφία εἰς τὸ ὑποκρίνεσθαι, εἶναι ὅλα πονηρά. Καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μάχαιρα τοῦ πνεύματος, ἥτις, ἂν δὲν φονεύσῃ τὰς κακίας μας, θανατόνει τὰς ψυχὰς μας. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, δηλητήρια φάρμακα χρησιμεύουν εἰς τὴν ἰατρικὴν, καὶ θλίψεις καὶ ἁμαρτίαι, διὰ τῆς καλῆς μεταχειρίσεως, ἀποβαίνουν ἐπικερδεῖς ὡς οὐδὲν ἄλλο. Αἱ λέξεις εἶναι ὡς τὰς ἐκλαμβάνομεν, καὶ τὰ πράγματα ὡς τὰ μεταχειρίζομεθα. Ὑπάρχουσι καὶ ἀγαθὰ ἐπικατάρτα.

ΤΟ ἐπόμενον ἄρθρον μᾶς ἐπεμψε Χίος ἔμπορος διατρίβων ἐν Ταυρίδῃ.

ΓΕΩΛΟΦΟΙ Εἰς ΠΕΡΣΙΑΝ.

Εἰς διάφορα μέρη τῆς Περσίας ὑπάρχουν πλεῖστα γεώλοφα, ἢ ἀναχώματα, ὀνομαζόμενα κοινῶς ἀπὸ τοῦς Πέρσας Τεπέ· τούτεστι κορυφαί. Ἐν γένει εἶναι τοποθετημένα ἐν τῷ μέσῳ ἀχανῶν πεδιάδων καὶ κοιλάδων, καλλιεργημένων ἢ καὶ ἀκαλλιεργήτων, οὐδεμίαν ἔνωσιν ἔχοντα μὲ τὰς περὶξ βουνώδεις σειρὰς, καὶ κάποτε μάλιστα μεγάλως ἀπ’ ἀλλήλων διεστῶτα. Ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῆς παντελοῦς ἀπομονώσεως των ἐμπορεῖτις εὐλόγως νὰ εἰκάσῃ, ὅτι κατεσκευάσθησαν τεχνητῶς εἰς ἐποχὴν τινὰ ἀρχαιοτάτην, ἄδηλον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τὸν ὁποῖον ἀποσιωπᾷ μὲν ἡ ἱστορία, ἀλλὰ δυνάμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ μαντεύσωμεν ἀφ’ ὅσα γινώσκομεν περὶ τῶν ἡθῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐθίμων τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς Περσίας. Τὰ πεδία, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων σῶζονται τὰ εἰρηπία τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Ραγῶν, πλησίον τῶν Κασπίων Πυλῶν, γέμουσι ἀπὸ τοιαῦτα γεώλοφα. Αἱ δὲ ἐκτεταμέναι καὶ γονιμώταται κοιλάδες τοῦ Σελμᾶς καὶ Οὐρμῖα, — ἔχουσαι διάφραγμα μόνον μικρὰν ἀδιάσπαστον ζώνην λόφων, ἥτις φαίνεται εἰς τῶν πολυαρίθμων κλάδων τῆς μεγάλης σειρᾶς τῶν Ὀρέων τῆς Καρδουχίας, — αἱ δύο αὗται λέγω κοιλάδες, τὰς ὁποίας ἔχομεν πολλὰ διδόμενα διὰ τὴν ἀνεργίαν ὡς κέντρον τῆς παλαιᾶς Χαλδαίας, περιέχουσι ὑπὲρ τὰ 20 γεώλοφα, μεγέθους διαφόρου, ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητα καὶ διὰ τὸ πυραμοειδὲς σχῆμά των, καὶ διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας φυλάττει ἀκόμη ὁ λαὸς πρὸ ἀμνημονεύτου καιροῦ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐγέρσεώς των. Αὐτὰ εἶναι διὰ τὸν περιέργον περιηγητὴν, τὸν ὁδοιποροῦντα ἀναμνηστικῶς τοσοῦτον ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, τόσον μαλλόν πολῦτιμα καὶ ἀξία τῆς ἐξερευνησεὸς του, ὅσον εἶναι σπάνια τὰ ἀρχαιολογικὰ ὑπομνήματα εἰς τὴν Ἀτροπάτιον Μηδίαν, ὀνομαζομένην σήμερον Ὀζερμπεϊζάν· μολονότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἔδωκεν ἀρχὴν εἰς τὴν πυρολατρείαν, καὶ παρίσταται εἰς τὰ χρονικά τῆς Περσίας ὡς ἡ κλεινοτέρα ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ μεγάλου τούτου βασιλείου.

Ἐπεσκέφθη πληθὸς τοιούτων γεωλόφων εἰς διαφόρους χώρας τῆς Περσίας. Ὅλα μὲν, μάλιστα δὲ τὰ ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ Σελμᾶς καὶ Οὐρμῖα, πατρίδος τοῦ Ζωροάστρου, κατὰ τὸ γενικώτερον φρόνημα, μ’ ἐνησχόλησαν ἐξαιρέτως, καὶ μὲ παρικήνησαν νὰ προτείνω εἰς ἐμαυτὸν τὰς ἀκολούθους ἐρωτήσεις.

Α’. Διὰ ποῖον σκοπὸν κατεσκευάσθησαν;

Β’. Ποία ἡ ἐποχὴ καθ’ ἣν ἤρχισαν νὰ χρησιμεύωσι καὶ νὰ ἀνεγείρωνται;

Γ’. Ποία ἡ ἐποχὴ καθ’ ἣν ἐξέλειψε τὸ ἔθος τοῦ ἀνεγείρειν, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, τοῦ ἐπισωρεῖν τοσαύτην ποσότητα γῆς, ὥστε νὰ σχηματίξῃ λόφους, εἰς πολλὰ μέρη πολλῶν ποδῶν ὕψος ἔχοντας;

Τὰ προβλήματα ταῦτα μένουσι εἰς τὰς ἱστορίας ἄλυτα, καὶ οἱ τῶν περιηγητῶν συμπερασμοὶ δὲν ἀρκούν